

Jan 19:30 *Dokonáno jest.*

Lukáš 23:46 *Otče, do tvých rukou odevzdávám svého ducha.*

DA – Touha věků 758.1 Kristus nepodlehli smrti, dokud nedokončil dílo, které přišel vykonat. Posledním dechem zvolal: **Jan 19,30** „*Dokonáno jest.*“ Boj byl úspěšně dobojován. Kristus zvítězil svou pravicí, svou svatou paží (viz Žalm 98,1). Jako vítěz vztyčil svůj prapor na věčných výšinách. Andělé měli nevýslovnou radost. Celé nebe jávalo nad Spasitelovým vítězstvím. Satan byl poražen a uvědomil si, že přišel o své panství. (srv. TV 487.1)

DA – Touha věků 758.2 Pro anděly a nepadlé světy mělo zvolání „Dokonáno jest“ hluboký význam. I pro nás to dodnes znamená, že velké dílo vykoupení bylo dokončeno. Spolu s nebeskými bytostmi můžeme mít podíl na plodech Kristova vítězství. (srv. TV 487.2)

DA – Touha věků 758.3 Až do Kristovy smrti nebyl ani andělům a nepadlým světům plně odhalen satanův charakter. Největší nepřítel se tak přetvařoval, že jeho skutečné úmysly nepochopily ani svaté bytosti. Nerozuměly podstatě jeho vzpoury. (srv. TV 487.3)

DA – Touha věků 759.2 Bůh si přál, aby věčným základem všeho byla důvěra. Nebeská rada rozhodla poskytnout satanovi čas, aby se ukázalo, k čemu povedou zásady, na nichž je založena jeho vláda. Satan totiž tvrdil, že jeho způsoby jsou lepší než Boží. Dostal tedy pro své působení stanovený čas, aby celý vesmír poznal, co jeho vláda přinese. (srv. TV 487.6)

DA – Touha věků 759.3 Satan svedl lidi k hříchu a Bůh začal uskutečňovat plán spasení. Čtyři tisíce let usiloval Kristus o povznesení člověka, zatímco satan se snažil lidi ponížít a zničit. To vše se odehrávalo před zraky celého vesmíru. TV 487.7

DA – Touha věků 759.4 Když Ježíš přišel na svět, satan proti Němu obrátil všechny své síly. Od chvíle, kdy se Boží Syn narodil v Betlémě jako dítě, usiloval Mu satan o život. Všeми možnými způsoby se snažil narušit Jeho dokonalý vývoj v dětství, Jeho čistotu v mládí a potom i Jeho svatou službu a neposkvrněnou oběť. Byl však poražen. Nepodařilo se mu svést Ježíše k hříchu. Nemohl Ho zmalomyslnět ani odvést od díla, které přišel na zem vykonat. Od pokušení na poušti až po Golgotu dorážela na Ježíše bouře satanova hněvu. Čím zuřivěji na Něho útočila, tím pevněji se Syn držel svého Otce a dál neochvějně kráčel krví potřísněnou cestou oběti. Všechny satanovy snahy Krista přemoci a zničit vedly jen k tomu, že ještě více vynikal Ježíšův bezúhonný charakter. (srv. TV 488.1-2)

7BC – Biblický komentář, 7. svazek 924.3 [Kristus] porazil Satana ve stejné přirozenosti, nad kterou Satan v Edenu zvítězil. Nepřítel byl poražen Kristem v Jeho lidské přirozenosti. Božská moc Spasitele byla skryta. Zvítězil v lidské přirozenosti a spoléhal se při tom na Boha a Jeho moc (The Youth's Instructor, 25. dubna 1901).

DA – Touha věků 759.5 Celé nebe a nepadlé světy byly svědky tohoto velikého sporu. Se zájmem a napětím sledovaly závěrečné scény boje. Viděly Spasitele, jak vstupuje do Getsemane sklíčený hrůzou hluboké temnoty. Slyšely Jeho bolestné volání: **Matouš 26,39** „*Můj Otče, jeli to možné, ať mne mine tento kalich.*“ Když od Něho odstoupila Otcova přítomnost, zmocnila se Ho trpká bolest, která všechny útrapy posledního boje se smrtí převyšovala. Na tváři se Mu objevil krvavý pot a po kapkách stékal na zem. Třikrát prosil o vysvobození. Nebe se již nemohlo na utrpení Božího Syna déle dívat a seslalo Mu posla, který Jej měl povzbudit. (srv. TV 488.3)

DA – Touha věků 760.1 Obyvatelé nebe viděli, jak byl Boží Syn zrazen a vydán do rukou vražedného zástupu, jak Jej s výsměchem zuřivě hnali od jednoho soudu k druhému. Slyšeli, jak se Mu pronásledovatelé posmívají pro Jeho nízký původ. Byli svědky toho, jak Jej jeden z Jeho

nejmilovanějších učedníků s přísahou a kletbami zapřel. Sledovali satanovo šílené úsilí a viděli, jak obrovský vliv má na srdce lidí. Byl to hrozný pohled. Před jejich očima o půlnoci zajali Spasitele v Getsemane, vláčeli Ho sem a tam, z paláce do soudní síně – dvakrát před kněze, dvakrát před veleradu, dvakrát před Piláta a jednou před Heroda. Vysmívali se Mu, bičovali Ho, odsoudili Jej, na záda Mu naložili těžký kříž a za hlasitého pláče jeruzalémských dcer a posměchu davu Jej vedli na místo ukřižování. (srv. TV 488.4)

DA – Touha věků 760.2 Nebe se zármutkem a ohromením hledělo na ukřižovaného Krista. Z rozdrásaných spánků Mu tekla krev a na čele měl krvavý pot. Z přibitých rukou a nohou stékala na kámen pod křížem jedna kapka krve za druhou. Rány od hřebů se vahou těla stále zvětšovaly. Tíha hříchů světa na Krista těžce doléhala, Jeho dech se zrychloval a prohluboval. Celé nebe naplnil úžas nad modlitbou, kterou v tomto nevýslovném utrpení vyslovil: **Lukáš 23,34** „*Otče, odpusť jim, neboť nevědí, co činí.*“ Stáli tam lidé, kteří byli stvořeni k Božímu obrazu, a usilovali o život jednorozeného Božího Syna. Pro nebeský vesmír to byl hrozný pohled. (srv. TV 488.5-6)

DA – Touha věků 760.4 Satanské síly se spojily se zkaženými lidmi a snažily se přesvědčit dav, že Kristus je největší hříšník a zaslouží si opovržení. Duch prvního velkého vzbouřence ovládal všechny, kdo se Kristu na kříži vysmívali. Našeptával jim sprosté a nízké urážky. Strhával je k výsměchu. Nic tím však nezískal. (srv. TV 489.1)

DA – Touha věků 761.1 Kdyby se Kristus dopustil jediného hříchu, kdyby se satanovi jen nepatrně podvolil, aby se vyhnul strašlivému utrpení, nepřítel Boha i člověka by zvítězil. Kristus sklonil hlavu a zemřel. Pevně se držel své víry a byl bezvýhradně odevzdaný Bohu. **Zjevení 12,10** „*A uslyšel jsem mocný hlas v nebi, který říkal: „Nyní přišla záchrana, moc a kralování našeho Boha a pravomoc jeho Krista, neboť byl svržen žalobce našich bratří, který je obviňoval před naším Bohem dnem i nocí.”*“ (srv. TV 489.2)

DA – Touha věků 761.2 Satan pochopil, že byl odhalen. Nepadlí andělé i celý vesmír měli možnost sledovat jeho jednání. Sám se projevil jako vrah. Prolil krev Božího Syna, a tím se připravil o náklonnost nebeských bytostí. Od té doby má omezenou působnost. I kdyby se sebevíc snažil, nemůže již před nebeskými anděly obviňovat Kristovy bratry z toho, že mají černá roucha poskvrněná hříchem. Poslední zbytky soucitu nebeských bytostí se satanem se rozplynuly. (srv. TV 489.3)